Lázně s pozemky zemědělskými a lesními v M. L., Ú., Z. a Z., jež byly označeny za ochranné pásmo pramenů, a jako příslušenství nových lázní byly reklamovány, nejsou objektem podle zákona, ježto netvoří pro sebe uzavřené hospodářské jednotky, a to proto, že ochranné pásmo místně spolu nesouvisí. Odůvodnění nař. rozhodnutí bylo by snad možno chápati i v ten smysl, že k podstatě hospodářského celku náleží místní souvislost jednotlivých jeho částí. Názor takový neměl by ovšem opory v zákoně. Spíše jest však za to míti, že dle mínění žal. úřadu reklamované Nové Lázně s reklamovaným ochranným pásmem jen tenkrát mohly by tvořiti objekt ve smyslu zákona, kdyby reklamované ochranné pásmo následkem své ochranné funkce mohlo býti považováno za příslušenství Nových Lázní, což však žal. úřad proto popírá, že pozemky označené jako ochranné pásmo netvoří uzavřeného kruhu, nýbrž jsou prostoupeny pozemky cizími, takže se jim prý ochranné funkce nedostává. Podkladem bylo při tom žal. úřadu dobrozdání min. zdrav.; avšak stěžující si klášter správnost tohoto dobrozdání popřel, snaže se dobrozdání toto jak po stránce formelní tak i po stránce věcné vyvrátiti. Žal. úřad pak podání toto mlčky přešel, aniž je vzal náležitě v úvahu a s námitkami proti dobrému zdání vznesenými se vypořádal. Ježto se tak nestalo, není řečené dobrozdání způsobilým podkladem rozhodnutí, kteréž je proto v tomto bodu stíženo podstatnou vadou řízení, pro kterou slušelo je dle § 6 odst. 2 zák. o ss zrušiti, aniž bylo nutno meritem se zabývati.

Úvahami těmito dospěl nss k rozhodnutí svrchu uvedenému.

Č. 5580.

Cesty. — Administrativní řízení (Slovensko): O otázce, je-li určitou cestu sahající do území dvou okresů zařaditi do sítě vicinálních cest, dále o otázce, kdo a v jakém poměru má přispívati k vybudování a udržování cesty, rozhoduje s konečnou platností župní úřad.

(Nález ze dne 16. dubna 1926 č. 8190).

Věc: Obce P., B. a S. proti ministerstvu veřejných prací o vřadění cesty S.—St.—D. do sítě vicinálních cest.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Obec St. v okresu k-ském podala 11. září 1923 žádost o vybudování cesty od S. přes St. do D. a zařazení cesty té do sítě vicinálních cest. O této žádosti nařídil župní úřad v Košicích ze 17. října 1923 adm. pochůzku na den 26. října 1923, k níž přizval okolní obce. Rozhodnutím z 26. února 1924 vyslovil pak župní úřad, že dle výsledku místní pochůzky a na základě § 36 zák. čl. I z r. 1890 vřaďuje cestu vedoucí od S. přes St. do D. do sítě vicinálních veř. silnic a do skupiny interesentů zahrnuje též st-lky; v jakém poměru interesované obce budou povinny přispívati k stavebním a udržovacím nákladům silnice, bude stanoveno až rozhodnutí nabude moci právní. Odvolání zamítlo min. veř. prací nař. rozhodnutím v podstatě z důvodu, že při místním šetření dne 26. října 1923 bylo zjištěno a prohlášením zástupců okr. úřadů ve Velkých Kapušanech a Michalovcích potvrzeno, že vybudování a udržování cesty ze S. přes St. do D. jest z veř. ohledů komunikačních nutné,

že vybudováním cesty odstraní se dosavadní závady na ní a že do skupiny zájemníků náležejí stěžující obce. Župní úřad v Košicích, dodávaje st-lkám výměrem z 12. září 1924 opis tohoto rozhodnutí, stanovil současně, že k nákladům stavby a udržování a spravování cesty mají přispívati: obec S. 10%, obec P. 15%, obec B. 10% nákladu.

Maje jednati o stížnosti podané do rozhodnutí min. veř. prací, musel se nss nejprve zabývati otázkou, zda žal. úřad byl k rozhodování v této věci příslušný a tu shledal toto:

Podle § 36 zák. čl. I : 1890 příslušelo řešení otázky, má-li se ta která cesta zařaditi do sítě vicinálních cest, do kompetence správního výboru župy. Naproti tomu řešení otázky, kdo a v jakém poměru má zájem na zřízení vicinální cesty a má přispívati k vybudování a udržování cesty, příslušelo v I. stolici místožupanovi, v II. stolici správnímu výboru župy. Podle § 63 zák. čl. XXVI : 1896 bylo rozhodnutí správního výboru konečné a mohlo býti napadeno pouze stížností na správní soud. V důsledku zákona z 10. prosince 1918 č. 64 Sb. přešla kompetence vicežupana na župana a kompetence správního výboru na adm. výbor. Podle § 6 zákona z 29. února 1920 č. 126 Sb. přešla kompetence adm. výborů na župní úřady. Tato kompetence župních úřadů doznala změny vl. nař. č. 385/1922 v tom směru, že působnost tato, pokud jde o vicinální cesty, vedoucí jen po území jednoho okresu, byla přenesena na okr. úřady; ohledně zřizování a udržování veř. vicinálních cest týkajících se obcí dvou neb více okresů zůstala však kompetence župních úřadů nedotčena (§ 1 B č. 2). Byly tedy v tomto směru od 1. ledna 1923, kdy zákon č. 126/1920 nabyl na Slov. účinnosti, jak k řešení otázky, je-li nějakou cestu zařaditi do sítě vicinálních cest, tak i k řešení otázky, kdo a v jakém poměru má zájem na zřízení cesty vicinální a má přispívati k vybudování a udržování cesty, příslušny jako jediná instance župní úřady.

V daném případě jedná se právě o vicinální cestu, týkající se okresů dvou, a to k-ského a m-ckého. Byl tedy k rozhodování o otázce zařazení cesty — o kterou se tu jedná — do sítě vicinálních cest a k řešení otázky, kdo a v jakém poměru jako zájemník má k vybudování a udržování zmíněné cesty přispívati, v první a jediné instanci příslušný župní úřad v Košicích a jeho rozhodnutí z 26. února 1924, v této věci vydané bylo pak rozhodnutím konečným, jež mohlo býti napadeno pouze stížností na nss. Župní úřad také svému rozhodnutí nepřipojil poučení právní, že proti němu je přípustno odvolání na žal. úřad.

Když tedy za tohoto právního stavu žal. úřad k odvolání stěžujících si obcí rozhodnutí župního úřadu v Košicích z 26. února 1924 jako odvolací instance přezkoumal, ač k tomu po zákonu příslušným nebyl, ježto rozhodnutí to bylo konečné a žádnému opravnému prostředku nepodléhalo, jest jeho rozhodnutí nezákonné. K nezákonnosti tohoto druhu jest přihlížeti z povinnosti úřední.

Č. 5581.

Policejní řízení trestní (Slovensko): O podmínkách obnovy řízení v polic. řízení trestním a o řízení o žádosti za povolení obnovy.

(Nález ze dne 16. dubna 1926 č. 8191).